

[Askjær Jørgensen]

Men jeg er glad for, at regeringspartierne og især ministeren har opfattet dette som positivt tænkt og positivt ment; det er det i allerhøjeste grad.

Jeg har kun sølle små seks år på bagen som folketingsmedlem, men jeg har prøvet at sidde som næstformand i planlægningsudvalget og lave planlove, og jeg har oplevet, at alle de organisationer, der stod bag ved et konkret område, vi har arbejdet med, har sagt til os bagefter: nu har vi en god lov. Og så har jeg anbefalet min gruppe at stemme for den pågældende planlov.

Men hvad sker der så løbende? Der sker det, at de kommer ude fra organisationerne og siger: nu er der henvist til det eller det ministersvar; hvad har man egentlig tænkt sig med den bemyndigelse og den bemyndigelse? Jeg har to ringbind stående, hvori alle svarene og fortolkningerne, der er bedt om, er sat ind, og så kan jeg se, når jeg blader dem igennem og ser i cirkulærerne, at der overhovedet ingen overensstemmelse er.

Jeg har prøvet ind imellem at stille spørgsmål til ministeren i onsdagsspørgetiden og gennem udvalgene på den ene og den anden måde, men får ofte en sludder for en sladder, ikke fra den nuværende regering, for det har jeg ikke prøvet, og derfor skal jeg ikke kritisere den. Men jeg har fået den forklaring, at det er mig, der ikke er i stand til at forstå dette.

Der er altså en drønende uoverensstemmelse mellem de udvalgssvar, vi har fået, og de cirkulærer, der er udstedt, det er faktisk realiteten, og jeg skal gerne invitere hr. Robert Pedersen til at komme op på mit kontor, så skal jeg tage de ringbind frem, hvori det er understreget, hvordan ministeren har forklaret at det var tænkt at bemyndigelse skulle anvendes, og sammenholde det med de bekendtgørelser, der kommer ud, så selv hr. Robert Pedersen kan se, at det forholder sig, som jeg siger, at der er masser, masser, masser af tilfælde, hvor der administreres og udstedes bekendtgørelser og cirkulærer i modstrid med de oplysninger, man har givet de folketingsudvalg, der har behandlet forslagene. Det vil sige, at vi har stemt ja til planlovgivning og andre ting under falske forudsætninger. I hvert fald har man misbrugt vores tillid, og det er vi lidt trætte af.

Jeg har i min folketingsgruppe sagt flere gange: jeg beklager meget, at jeg som for-

holdsvis nyt, naivt folketingsmedlem har anbefalet, efter at vi havde gennemgået sagen i udvalget, at stemme for dette eller hint forslag, for jeg må nu konstatere, at det skulle vi ikke have gjort, når man anvender det, som man har gjort det.

Jeg var i Sønderjylland i aftes til et politisk debatmøde, og blandt de politiske partier, der var repræsenteret, var også partiet venstre. Der skulle hr. Anders Poulsen have været til stede, men det kunne han ikke på grund af sygdom, og det var selvfølgelig helt rimeligt.

Der var så en anden ganske udmærket venstremand, der hoppede ind og tog hr. Anders Poulsons plads i debatpanelet, og vedkommende venstremand benyttede lejligheden til at fortælle, at han havde 3-4 sider med paragraffer, cirkulærer og bekendtgørelser, som var utålelige for det område, han repræsenterede inden for erhvervslivet. Han kom endda for skade at nævne et par stykker af dem, f. eks. noget, der hed et truckcertifikat, som der er udstedt cirkulærer og bekendtgørelser om fra arbejdsministeriet.

Jeg måtte fortælle den pågældende venstremand, at det havde jeg gjort meget ud af at stille onsdagsspørgsmål om og forfølge herinde, men jeg var blevet pure afvist af arbejdsministeren. Jeg har endda udklip, der viser, at man i venstrepressen på lederniveau har skældt mig ud for, at jeg ikke ville have, vi skulle have sikkerhed på arbejdspladserne.

Vi har altså den problemstilling, at gode venstrefolk ude i den praktiske hverdag siger, at der er nogle bekendtgørelser, der virker helt, helt, helt urimeligt, men når vi så har prøvet at rejse problemet herinde, som VS-ordføreren gjorde opmærksom på, har vi fået klø i pressen for at have gjort det.

Jeg kan slutte med at konkludere her, at regeringen og en række af folketingets partier godt ved, at vi har nogle ømme ligtorne her, som vi ikke blot skal sige om: dem lader vi være med at træde på.

Jeg er glad for, at ministeren imødekommer os et langt stykke af vejen, og så glæder vi os til at se et ændringsforslag til vores beslutningsforslag, så det kan komme til at se ud, som ministeren ønsker det.

Robert Pedersen (S):